

A hónap verse

Aranyosi Ervin: Mesélő levelek

A természet lágy ölében
leveleket olvasok.
Elvarázsol és nem számít,
merre járok hol vagyok.

Mesék kelnek szárnyra
bennem,
azt súgják a levelek.
– Meséljétek most el nekem,
hogymi történt veletek!

Meséljétek a tavaszról,
mikor a rügy kifakadt.
Fénylő Napról, az esőről,
amikor az úgy szakadt!

Meséljétek a madárról,
aki köztetek dalolt,
s álmodokról, mely meglepett,
míg a madár dala szólt.

Meséljétek kis fészekről,
mit egy madárpár rakott,
kibélelt madár lakásról,
ahol fióka lakott.

Meséljétek nyári égről,
melegről, mi lebegett,
meséljétek turistáról,
ki vidáman nevetett.

Meséljétek a patakról,
amit innen láttatok.
Mókusról mely köztetek járt,
mikor reá vártatok.

Meséljétek meleg nyárról,
amit bús ősz követett,
bántó szélről, vad viharról,
melyet eső övezett.

Meséljétek a színekről,
ami közben változott,
hogymi lett zöldből, sárga, barna,
olyan, mit az ősz hozott.

Hogymi lettetek ilyen szépek,
drága, fénylő levelek,
hogymi lett végül a fázós föld
beterítve veletek?

A természet lágy ölében
leveleket olvasok.
Arról írnak, a lét múlik,
bőgnek már a szarvasok...